

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 176/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., општина ..., чији је пуномоћник Милош З. Југовић, адвокат из ..., против тужене „Vanca Intesa“ а.д. Београд, ради утврђења и стицања без основа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Куршумлији и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Куршумлији се, решењем П 4/20 од 24.01.2020. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења предмет доставио Првом основном суду у Београду, као месно надлежном суду, сагласно члану 39. ЗПП.

Први основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност па је, уз пропратни акт П 7797/20 од 12.05.2020. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности, указујући да је за суђење у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду, с обзиром да је седиште тужене банке на Новом Београду.

Решавајући настали сукоб месне ненадлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015, 106/2015, 13/2016, 108/2016, 113/17, 65/18 – УС, 87/2018, 88/2018 – УС) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/2011, 49/2013 – УС, 74/2013 УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020 – у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, тужилац је поднео тужбу ради утврђења ништавости одредбе члана 1. став 3. тачка 5. уговора о кредиту бр. .. од 02.02.2017. године, закљученог између тужиоца и тужене, и ради стицања без основа. Тужена је, у одговору на тужбу, истакла приговор месне ненадлежности Основног суда у Куршумлији указујући да је чланом 15. предметног уговора уговорена надлежност суда

у складу са законом, те да је за суђење у овом спору месно надлежан Трећи основни суд у Београду, према седишту тужене.

Према члану 38. ЗПП, тужба се подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано. Према члану 40. став 2. истог закона за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

У конкретном случају, за ову врсту спора, Законом о парничном поступку није предвиђена посебна месна надлежност. По оцени Врховног касационог суда за суђење у овој правној ствари, у смислу члана 40. став 2. ЗПП, месно је надлежан Трећи основни суд у Београду, и то у смислу одредбе члана 3. став 1. тачка 6. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/2013), према седишту туженог са којим је тужилац у случају спора уговорио општу месну надлежност.

На основу изнетог, применом члана 22. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**